

THO CUA CHUA GIÊSU

Anh Chê em thân mến, (Xin cùng đêc đê nhên ra chúng ta đón mừng Chúa Giêsu Hài đêng quá tê)

Nhân đêp Giáng Sinh vê, Chúa Giêsu có gêi cho Anh Chê em mêt lá thê, mêt lá thê không chê cho Anh Chê em giáo dân nhên ng còn cho cê bà con lôn ng dân chê a nhên biê t ngài nê a.

Xin đêc nguyên văn cho Anh chê em,

baby Jesus

Anh Chê em bà con lôn ng giáo Giáo xê... quý mên,

Cũng nhên mên năm, hôm nay là ngày sinh nhê t cê a tôi và nhên thôn ng lôn, ngôn i ta dành cho tôi mêt ngày.

Thên nhên ng, nhên Anh Chê em biê t, vào thên i buên này, cê đêu mên tháng 12 hàng năm, khi ngày lôn cê a tôi gôn kê, ngôn i ta giăng đên khêp các phê phôn ng, thiên hê đê xô đi mua sê m, truyên thanh truyên hình quôn ng cáo khuyên mãi đê mên mêt hàng, đê thê quà tôn ng và thiêp mên ng Giáng Sinh đê các loên i bày bán đêu đêu cũng có. Khêp nêi mên chên trên toàn thê giêi, ê nôn c giàu cũng nhên têi nôn c nghèo, tê thành thê cho đên thôn quê, ai ai cũng bôn nhau ngày sinh nhê t cê a tôi gôn kê và nó đêc tính tôn ng ngày.

Thê t sê, mên năm ít là mêt lôn, ngôn i ta nhên đên tôi, đêu đó cũng không tê vì Anh chê em biê t, sinh nhê t cê a tôi đêc mên ng tê lâu lôn m rên i.

Nhưng năm đầu tiên, xem ra người ta cũng hiểu ý nghĩa của ngày lễ và cũng thấy lòng biết ơn vì những gì tôi đã làm cho họ; nhưng càng ngày, xem ra không ai còn nhớ đến lý do của ngày lễ.

Mọi lễ sinh nhật của tôi, gia đình, bạn bè họ gặp nhau. Họ vui chơi trò này đến trò khác, ăn uống món này đến món khác nhưng ý nghĩa của ngày lễ thì họ như không ai biết.

Tôi nhớ rất rõ, cách đây đúng một năm, tôi mời gia đình họ, người ta thì chắc bà tiệc lớn mừng sinh nhật tôi. Bàn tiệc đầy ngập thức ăn đồ uống, bánh trái đủ các thứ... nào kẹo, nào mứt, nào chocolate. Và này, người ta trang hoàng phòng tiệc thật lung linh, nào cây giáng sinh, nào những trái bóng xinh xắn lung linh trên đó; nào hoa, nào những dây đèn rực rỡ... và tất cả đó, cũng có rất nhiều hộp quà được gói thật đẹp... Nhưng Anh chị em biết không, hôm đó, tôi không được mời.

Tôi là khách danh dự, thế mà, người ta không nhớ đến gọi cho tôi mời tham dự.

Bà tiệc dành cho tôi, nhưng khi ngày trở lại đây đến, thì tôi phải đứng ngoài. Họ đóng sập cánh cửa trước mặt tôi đang khi tôi lại những chiếc áo được bày trên giá.

Thực ra, điều đó không khiến tôi quá ngạc nhiên, vì trong những năm gần đây, mọi cửa nhà đều đóng lại khi tôi đến. Bà không được mời, nên tôi đã quyết định nhún vai vào mà không gây mất tiếng động nào. Tôi nhớ nhàn đi vào và đứng lặng trong một góc. Mọi người đều uống, vài người bắt đầu có dấu hiệu say, họ nói năng ồn ào chầm chầm và cái gì cũng có thể khiến họ cười, họ cười mỉa mai chuyên. Họ có một buổi tiệc thật thú vị.

Vào lúc cao điểm của buổi tiệc, một ông già tròn trĩnh mặc toàn màu đỏ với râu trắng thật dài, ông đi vào phòng tiệc. Ông la lên “Hô, Hô, Hô...”, xem ra ông ta cũng say. Ông ngồi bên chụm xung quanh bàn và tất cả trẻ con trong nhà chạy lại chỗ ông, chúng vui mừng kêu lớn, “Ôi Ông Già Noel, Ôi Ông Già Noel...” như thể bà tiệc hôm nay là dành cho ông vậy.

Đến nửa đêm, mọi người bắt đầu hôn nhau; tôi cũng giang rộng tay để mời ai đó đến ôm hôn mình, và Anh Chị em biết, không ai đến hôn tôi cả.

Rồi thì, mọi người bắt đầu trao cho nhau những món quà. Lần lượt, từng món này đến món khác, những gói quà được mở ra và ai ai cũng ngạc nhiên biết cái gì bên trong. Khi tất cả quà tặng đã được mở ra, tôi cũng lo lắng không biết liệu mình có nhận được món nào không. Ngày Anh Chị em, Anh Chị em nghĩ thế nào nếu như vào ngày sinh nhật của Anh Chị em, khi mọi người trao quà cho nhau đang khi tặng bạn thân, Anh Chị em không có lấy một món quà nào cả.

Vậy là tôi hiểu, họ không thích sự có mặt của tôi ở đó, nên cuối cùng, tôi lặng lẽ ra đi.

Mỗi năm, số việc càng trở nên tồi tệ hơn. Ai ai cũng chọn những món quà, những bánh trái, để ăn thức uống và không ai còn nhận tôi.

Năm nay, tôi muốn Anh Chị em cho phép tôi được vào với Anh Chị em, đi vào nhà Anh Chị em, đi vào cuộc đời Anh Chị em. Tôi muốn mọi người trong Anh Chị em ý thức rằng, đã hơn 2000 năm nay, tôi đã đến trên gian này để trao tặng cho mọi người quà tặng là chính mình sống của tôi trên cây thánh giá họ chịu cho Anh Chị em. Hôm nay, tôi chỉ muốn một điều là Anh Chị em hãy tin điều đó, hãy ghi khắc điều đó vào lòng mình.

Còn một chuyện nữa tôi cũng muốn nói với Anh Chị em, vì không được mời vào tiệc, thì tôi cũng phải liệu thế nào cho mình một bữa tiệc của tôi, một bữa tiệc lớn lao không ai có thể tưởng tượng được, một bữa tiệc tráng lệ huy hoàng mà chính tôi đã nhận và sắp đặt tất cả.

Hôm nay, tôi gọi đi rất nhiều thiệp mời và mọi người trong Anh Chị em đều có lấy một tấm thiệp mời của tôi. Tôi muốn biết liệu mọi người trong Anh Chị em có đến tham dự hay không để gửi cho Anh Chị em bằng cách ghi danh Anh Chị em với những nét chữ bằng vàng vào sổ các thẻ khách. Chọn những ai có tên trong sổ vàng lấy mọi người được mời vào tiệc.

Ai không trả lời thiệp mời, sẽ bị đưa ra ngoài. Vậy, Anh Chị em hãy chịu trách nhiệm cho mình thật kỹ lưỡng, vì khi mọi sự đã sẵn sàng, Anh Chị em sẽ được phép vào bữa tiệc huy hoàng của tôi.

Hẹn gặp Anh Chị em,

Hết lòng yêu mến Anh Chị em,

Tôi, Giêsu,

P.S: vô tình đăng tải bài này, thấy thấy Chúa và cảm thấy nhiều lúc mình thật vô tâm

ST
